

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/129/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1311201507
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1311201507.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci navrhovateľky: S. K., H..XX.XX.XXXX, C. H. X/A, C., štátna príslušnosť SR, v zastúpení: JUDr. Daniel Urban, advokát, Uhrova 18, Bratislava proti odporcovi: Z. K., H..XX.XX.XXXX, C. T.N. XX, C., štátne občianstvo SR, v spojených veciach : 1/ určenie vlastníckeho práva k časti bytu, 2/ vypratanie časti bytu a vydanie kľúčov od bytu, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 43C 16/2011-45 zo dňa 24. októbra 2011, v pomer hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia, že je zákonnou dedičkou po nebohom S. K., H..XX.XX.XXXX a podielovým spoluvlastníkom 1/4 celku bytu č.9, 4.poschodie, T. V. Č..XX, C., a vypratania časti bytu s povinnosťou vydať kľúče od bytu.

Vychádzal zo zistenia, že na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I sp.zn.22D 501/99 Dnot 133/99 zo dňa 20.6.2003 súd rozhodol o schválení dedičskej dohody účastníkov konania ako zákonných dedičov poručiteľa S. K., H.. XX.X.XXXX, T..XX.X.XXXX. Dedičskú dohodu uzatvorila dňa 26.10.1999 pred povereným notárom v mene v tom čase maloletej navrhovateľky jej matka Q. E., Q..V., H.. XX.XX.XXXX, bytom X.Q. XX, C.. Tento právny úkon v mene maloletej bol následne schválený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k: 25 Nc 98/01-8 zo dňa 5.2.2002 /právoplatný dňa 1.3.2002/, čo bolo základom aj pre rozhodnutie súdu o schválení dedičskej dohody účastníkov konania, podľa ktorej odporca nadobudol do svojho vlastníctva spoluvlastnícky podiel 1-ice k celku bytu č.9, 4.poschodie na T. V..Č..XX, C., k.ú. Rača, zapísaný na F. Č..XXXX ako aj motorové vozidlo zn. Škoda XXX Š. C. XX-XX s podmienkou, že vyplatí navrhovateľke sumu 32 000,- Sk ako jej zákonný dedičský podiel po jej neb. otcovi S. K. a to do konca roka 2001 na vinkulovanú vkladnú knižku. Odporca navrhovateľke túto sumu nezaplatil a nereagoval ani na písomnú výzvu navrhovateľky zo dňa 20.12.2010.

Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 80 písm.c, O.s.p. a § 460 Občianskeho zákonníka zastávajúc názor, že predmetom dedenia po poručiťelovi bol spolu s bytom aj jeho spoluvlastnícky podiel 1-ice k spoločným častiam domu a spoločným zariadeniam domu vo výške 5376/393353. Navrhovateľka v petite návrhu na začatie konania sa však vôbec nedomáha pozitívnym určením tohto

spoluvlastníckeho práva, ktoré spoluvlastníctvo je navyše neoddeliteľným právom od vlastníctva k bytu. Navyše, odporca nie je výlučným nositeľom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ku ktorej sa navrhovateľka domáha určenia svojho vlastníctva vo výške zákonného podielu nadobudnutého dedením, ale vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti popri odporcovi je rovnakým podielom 1-ice k celku aj matka odporcu. Pre absenciu naliehavého právneho záujmu a z dôvodu, že žaloba nebola nepodaná voči všetkým spoluvlastníkom nehnuteľnosti prvostupňový súd žalobu zamietol.

Keďže navrhovateľke nesvedčí žiadne vecné právo vlastníctva, resp. užívania predmetného bytu, od ktorého by dôvodne odvodzovala svoje právo vec užívať, požívať, brať z neho úžitky prvostupňový súd žalobu zamietol aj v časti ktorou sa navrhovateľka domáhala vypratania časti bytu.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods.1, O.s.p.

Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadla navrhovateľka. V dôvodoch odvolania uviedla, že odôvodnenie rozsudku správne uvádza, že spolu s vlastníctvom bytu vzniká vlastníkovi aj spoluvlastníctvo k spoločným častiam a zariadeniam k príslušenstvu domu, vlastníctvo ktoré je neoddeliteľné od vlastníctva bytu. Byt bol v žalobe dostatočne identifikovaný a neuvedenie spoluvlastníckeho podielu k spoločným častiam, zariadeniam nie je dôvodom na odmietnutie (správne zamietnutie) žaloby, z dôvodu ktorého z opatrnosti rozširuje návrh o okruh účastníkov na strane odporcu: K. C. - Z. odporcu, keďže je vlastníčkou polovice časti bytu a súčasne spoluvlastníčky bytu spolu s odporcom a rozšírenia žalobného návrhu v tom, že navrhovateľka má spoluvlastnícke právo k spoločným častiam domu, k spoločným zariadeniam domu vo veľkosti 5376/393353. Navrhovateľka v odvolaní opätovne zhrnula skutkový stav tak, ako bol zistený súdom prvého stupňa, ktorý nebol odporom ani rozporovaný. Naďalej zotrvala na svojej argumentácii že tým, že odporca nevyplatil navrhovateľke zákonný dedičský podiel spôsobil, že neprešlo vlastnícke právo k predmetu dedičskej dohody, nakoľko vznik, zmenu alebo zánik práva možno viazať na splnenie podmienky. Zastáva názor, že je riadne preukázaný naliehavý právny záujem na pozitívnom určení spoluvlastníckeho práva, pretože bez tohto určenia je právo ohrozené a zároveň bez určenia spoluvlastníckeho práva súdom nemôže dôjsť k zmene spoluvlastníkov bytu. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súd prvého stupňa zmenil, žalobe vyhovel a priznal navrhovateľke náhradu trov konania.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že navrhovateľke neprináleží časť bytu, nakoľko o tom bolo rozhodnuté v dedičskom konaní, v zmysle ktorého mal navrhovateľke vyplatiť 32.000 Sk. Keďže sumu jej do doby určenej v rozhodnutí vyplatiť z finančných dôvodov nebol schopný, mohla sa žalobou domáhať vyplatenia. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a žiada ho potvrdiť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na základe procesných návrhov navrhovateľky uplatnených v odvolaní Uznesením č.k. 9Co 129/2012-65 zo dňa 26. júla 2013 nepripustil zmenu petitu v zmysle odvolania navrhovateľky zo dňa 20.1. 2012 pod bodom 30 čl. 5; nepripustil aby do konania vstúpila ako odporkyňa 2/ matka odporcu, následne preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Navrhovateľka žalobou uplatnila určovací návrh vychádzajúc medzi účastníkmi konania z nesporného skutkového stavu, že Uznesením Okresný súd Bratislava I sp.zn.22D 501/99 Dnot 133/99 zo dňa 20.6.2003 v dedičskej veci po poručiťovi Pavlovi Sýkorovi schválil dohodu dedičov na základe ktorej motorové vozidlo a nehnuteľnosti v rozhodnutí bližšie špecifikované nadobúda do vlastníctva odporca s tým, že je povinný vyplatiť navrhovateľke ako jej zákonný podiel z dedičstva sumu 32 000,- Sk do konca roku 2001. Keďže odporca zákonný podiel v lehote súdom určenej nezaplátil, zastáva názor, že nesplnením odkladacej podmienky jej vzniklo vlastnícke právo k bytu.

V zmysle § 41 ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak

priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Vykonateľnosť rozhodnutia súdu nastáva zásadne po právoplatnosti rozhodnutia a uplynutí patričnej lehoty, t.j. lehoty na splnenie.

V zmysle uvedeného výkladu je potrebné potom považovať Uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn.22D 501/99 Dnot 133/99 zo dňa 20.6.2003 v dedičskej veci po poručiteľovi S. K. ktorým schválil dohodu dedičov za vykonateľné rozhodnutie, ktoré oprávňovalo navrhovateľku k realizácii núteného výkonu rozhodnutia, t.j. aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnuté vo výroku rozhodnutia, ktoré nebolo splnené dobrovoľne, avšak nie na tomto skutkovom podklade získať vlastnícke právo k časti predmetného bytu. Rozhodnutie v dedičskom konaní je možné preskúmať iba v rámci riadnych opravných prostriedkov a obsah dohody o vyporiadaní dedičstva bolo možné zmeniť iba do nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, alebo v rámci preskúmania veci na podklade daného odvolania, o aký prípad sa v danej veci nejedná, a preto rozhodnutie súdu o schválení dohody dedičov je záväzné pre všetkých účastníkov a pre všetky orgány (§ 159 ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľka nesprávne založila svoju žalobu na tvrdení, že vlastnícke právo odporca nadobudnúť nemohol, keďže bolo viazané na splnenie odkladacej podmienky.

Podmienka ako inštitút upravený v § 36 Občianskeho zákonníka je vedľajším ustanovením v právnom úkone, ktorým sa právne následky úkonu robia závislé od nejakej skutočnosti, o ktorej účastníci právneho úkonu nevedia, či sa splní a kedy sa splní. Pretože rozhodnutie súdu nie je právnym úkonom, ale osobitnou právnou skutočnosťou, na základe ktorej odporca nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu a k bytu, nemožno na túto právnú formu aplikovať ustanovenia obsiahnuté v Prvej časti, Štvrtej hlave Občianskeho zákonníka.

Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba (§ 126 Zákona č. 42/964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení zmien a doplnkov, ďalej len OZ.).

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že úspešným v konaní na ochranu vlastníckeho práva môže byť iba vlastník veci, ktorému ochrana má byť poskytnutá. V prejednávanej veci však navrhovateľka nepreukázala nadobudnutie vlastníckeho práva k bytu. Určovacou žalobou nie je možné preskúmať rozhodnutie súdu vydané v rámci dedičského konania a toto rozhodnutie je riadnym exekučným titulom, to znamená, že navrhovateľka nepreukázala žiadny právny titul nadobudnutia svojho vlastníckeho práva a následne nepreukázala teda aktívnu legitimitáciu na podanie žaloby o vypratanie bytu, právo ktoré zásadne svedčí iba vlastníkovi, resp. oprávnenému užívateľovi, a ak súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na závere, že navrhovateľke nesvedčí žiadne vecné právo vlastníctva, resp. užívania predmetného bytu, od ktorého by dôvodne odvodzovala svoje právo vec užívať, požívať, brať z neho úžitky a žalobu o vypratanie časti bytu zamietol a rovnako zamietol návrh v časti určenia spoluvlastníckeho práva, postupoval vecne správne.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému odporcovi vznikol nárok na priznanie trov podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p., avšak preukázateľne mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.